

F. t. l. om ændr. i toldloven m. v.

ført på forskriftsmæssig måde. Da der har været rejst tvivl om, hvorvidt det er foreneligt med § 2 i lov nr. 85 af 31. marts 1931 at gøre toldvæsenets tilladelse til oplagringen af de pågældende varer i frihavnen betinget af, at lagerhaverne forpligter sig til at tilsvare told og afgifter af lagermangler i videre omfang end foreskrevet i den nævnte lovbestemmelse, der specielt omhandler frihavnen, må det foretrækkes, at forholdet klargøres ved de foreslåede ændringer af de pågældende lovbestemmelser.

ad § 7.

Det foreslås, at misbrug af tilståede bevillinger, f. eks. toldgodtgørelsesbevillinger, eller forsøg herpå straffes med bøder, under skærpende omstændigheder med hæfte eller fængsel indtil 6 måneder. Misbrug af bevillinger vil ofte tilsigte at opnå uberettiget toldgodtgørelse, og det findes rimeligt, at sådanne overtrædelser kan straffes på samme måde som misbrug af kreditoplæg, jfr. forslagens § 5.

ad § 8.

Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til at straffe sådanne overtrædelser af toldlovgivningen, som ikke omfattes af dennes eller den øvrige lovgivnings gældende straffebestemmelser. Der er i de senere år forekommet overtrædelser, som vanskeligt kan straffes efter de gældende straffebestemmelser; således er det hyppigt forekommet, at udenlandske motorkøretøjer er indkørt toldfrit i medfør af toldlovens § 3 q og benyttet her i landet i strid med betingelserne for toldfrihed. Bestemmelsen er bl. a. tænkt anvendt på disse overtrædelser.

ad § 9.

Justitsministeriet har henstillet, at toldloven ændres således, at de praktisk hyppigst forekommende overtrædelser, nemlig overtrædelser af toldlovens § 48 (smuglersager) behandles som politisager, når de indbringes for retten, i stedet for som

statsadvokatsager. Spørgsmålet har af justitsministeriet været gjort til genstand for forhandling med anklagemyndigheden og retsplejeudvalget. Den foreslåede ændring af toldlovens § 49 imødekommer denne henstilling, idet man dog af praktiske grunde har foreslået, at alle overtrædelser af toldloven i denne henseende behandles ens.

Efter den nugældende ordning behandles sager angående overtrædelse af toldloven efter de i toldforordningen fastsatte regler, medmindre toldbestyrelsen måtte ønske sagen afgjort ved domstolene som en straffesag. Såfremt derimod den bødefældte ønsker en administrativ afgørelse indbragt for domstolene, skal dette ske ved en af ham mod toldvæsenet anlagt civil sag, jfr. toldforordningens § 118. Da denne fremgangsmåde i flere henseender er upraktisk og kan være besværlig og bekostelig for den bødefældte, er det foreslået, at det efter begæring af den bødefældte inden 14 dage påhviler toldbestyrelsen at foranledige sagen indbragt for retten, hvor den behandles som politisag på samme måde som sager, der ikke afgøres administrativt, men straks af toldbestyrelsen indbringes for domstolene. Den foreslåede ordning er i overensstemmelse med den i de forskellige forbrugsafgiftslove gældende.

Bestemmelsen i stk. 3 skyldes, at de pågældende ikke ved at begære toldvæsenets afgørelse indbragt for domstolene endelig bør kunne unddrage sig en afgørelse i sagen ved at rejse til udlandet.

Bestemmelsen i det nuværende stk. 2 i § 49, hvorefter det ved dom kan bestemmes, at en forkortet gengivelse af dommen skal bekendtgøres i Statstidende og de mest udbredte lokale blade, har ikke været benyttet i flere år. Bestemmelsen er derfor foreslået ophævet.

ad § 10.

Der henvises til bemærkningerne foran vedrørende forslagens § 6.